

Carski guzik wojskowy piechoty wz. 1857

Kolekcja:	I Wojna Światowa
Muzeum:	Historia Dobrzyjałowa
Właściciel:	Dobrzyjalowo

Datowanie: 1857

Miejsce pochodzenia: Cesarstwo Rosyjskie

Stan eksponatu: Bardzo dobry

Opis: Awers przedstawia herb Imperium Rosyjskiego, czyli dwugłowego orła z trzema koronami (każda głowa ma swoją własną koronę, a trzecią koronę umieszczono po środku i nieco powyżej). Na piersi orła znajduje się tarcza herbowa, na której widnieje herb Moskwy, czyli wizerunek św. Jerzego Zwycięzcy na koniu, walczącego ze smakiem (postać zwrócona jest na zachód). Dookoła tarczy herbowej umieszczono kółko (łańcuch) na której został zawieszony Order św. Andrzeja. W szponach orła znajdują się: jabłko królewskie oraz berło - insygnia władzy monarszej.

Rewers sygnowany: КОПѢЙКИНЪ 1 СОПЪ * S. PETERSBURG *.

Guzik złożony.

Przeznaczenie i datowanie

Ten wzór guzika jest określany mianem wzór 1857 (wcześniejszy wzór guzika został wprowadzony w 1829 roku) i był przeznaczony głównie dla piechoty w armii Imperium Rosyjskiego. Ten wzór guzika obowiązywał do upadku caratu, czyli do Rewolucji Październikowej z roku 1917. Po dojściu do władzy Bolszewików wprowadzono nową symbolikę opartą na pięcioramienną gwiazdą oraz na skrzyżowanych sierpnie i młocie.

Wytwórca:

Rodzina Kopiejkinów pochodzi z małej wioski Panino (Панино) - gmina Chopylowska (Хопылевская волость), w okolicy obecnego miasta Tutajew (Тутаев, kiedyś Романов-Борисоглебск), siedziby odpowiednika powiatu Romanowo-Borysoglebskiego (Романово-Борисоглебского уезд), w Obwodzie Jarosławskim (Ярославская область). Miejsce gdzie była wspomniana wioska leży ok. 260 km na północno-północny wschód (NNE) od Moskwy i ok. 1350 km na północny wschód (NE) od Warszawy.

W 1840 roku Iwan Kopiejkin syn Ignacego (Иван Игнатьевич Копѣйкинь/Копейкинъ) otworzył w Sankt Petersburgu rodzinną fabrykę guzików.

W 1858 roku odłączyli się od niego młodsi bracia: Maksym (Максим - 1818-????), Konstanty (Константин), Mikołaj (Николай) i Aukenty (Аксентий/Авксентий - 1822-1912). Powiodło

się tylko dwóm braciom: Auksentemu i Maksymowi.

W 1860 roku Auksenty rozpoczął produkcję guzików na ulicy Ligowskiej 30 (Лиговская улица д.30). W 1872 roku Auksenty stał się członkiem międzynarodowego stowarzyszenia (gildii/cechu) kupców (Гильдия). W 1886 roku wyprodukował guzików za 45 tys rubli i zatrudniał 58 osób. W 1903 roku Auksenty opublikował ogłoszenie w spisie kupieckich i handlowo-przemysłowych przedsiębiorstw Sankt Petersburga (200-lecie stolicy), jako: Wojskowo-oficerska fabryka guzików oraz wytłaczanych produktów metalowych mieszcząca się na ulicy Ligowskiej 42 (Лиговская улица д.42), dom własny. Po śmierci Auksentego w 1912 roku produkcją guzików zajęła się wdowa po nim Eudoksja, córka Wasyla, (Евдокия Васильевна) wraz z zięciem Sergiuszem, synem Michała, Katiuszkinem (Сергей Михайлович Катюшин).

Fabryka guzików Maksyma powstała również w 1860 roku i znajdowała się na ulicy Głazowa 10 (Глазова улица д.10)[1]. W 1886 roku wyprodukował guzików za 15 tys rubli i zatrudniał 28 osób.

Ciekawostka

Litera Ѓ została usunięta z języka rosyjskiego latem 1917 roku na mocy dekretu Bolszewickiego Rządu Tymczasowego. Fonetycznie odpowiada polskim literom: e lub ie - w zależności od sytuacji.

Źródło: buttonarium.eu